

Ἡ παράδοσις αὕτη, λέγουσιν οἱ ἑρμηνευταί, δὲν συμφωνεῖ ἐντελῶς πρὸς τὴν τῆς Γενέσεως, ἔχει ὁμοίαν τὸ πλεονέκτημα νὰ ἐξηγῆ θαυμασιῶς τὰς γαλικὰς ἰδιότητας, ἀς πάντες οἱ ἠθολόγοι παρετήρησαν εἰς τὰς γυναῖκας· διὸ καὶ ἐλέχθη caresses de femme, caresses de chatte (χαῖδια γυναικός, χαῖδια γάτας).

Ἐκ τῆς ἄλλης διδύμου διατριβῆς τοῦ κ. Ἀσωπίου ἀποσπῶνται ὀλίγαις.

ΕΥΘΕΙΑΙ

— «Κύριε δαυξ, ἔλεγέ ποτε Λουδοβίκος ὁ ΙΒ' πρὸς τὸν Δυρᾶν, πειράζων αὐτόν, ἤξεύρετε τί τὰ κάμουν τὰ παλαιὰ φεγγάρια ;»

— Ὅχι, μὰ τὴν πίστιν μου, βασιλεῦ, δὲν τὰ εἶδα ποτὲ, ἀλλ' ἂν ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης τὸ ἐπιθυμῆ, δύναμαι νὰ τὸ πληροφορηθῶ παρὰ τοῦ κυρίου Κασσίνη (ἱστρονόμου.)

Ἄλλοις, ὅστις ἦτο περιώνυμος τῶν χρόνων ἐκείνων ἀστρονόμος, μοι ἐνθυμίζει ἄλλον αὐλικόν, ὅστις παρεκάλει αὐτόν ἐν τῷ ἀστεροσκοπεῖν νὰ *ξαναρχίσῃ* τὴν ἐκλειψιν χάριν τῶν κυριῶν, αἵτινες δὲν τὴν εἶχον ἴδει.

Ἄλλος δ' ἔλεγεν : «Δὲν πιστεύω ὅτι σκέπτονται ν' ἀρχίσουν τὴν ἐκλειψιν πρὶν ἢ φθάσῃ ὁ βασιλεὺς.»

Ἄλλ' ἡ εὐθεία εἶναι καλὴ κόρη ὡς πρὸς τὰς συμπαθείας αὐτῆς· δὲν ἔχει ἰδιοτροπίας ἢ ἀριστοκρατικὰς προλήψεις, φιλεῖ ἐπ' ἴσης καὶ τὸν ἐμβαλωματὴν Καίσαρα καὶ τὸν εὐγλωττον ἐκείνον αὐλικόν Λουδοβίκου τοῦ ΙΗ'. πρὸς δὲν ὁ εἶρων οὗτος Βασιλεὺς ἔλεγεν :

— «Ὁμιλήσατε ὡς ἄλλος Δημοσθένης.»

— «Βασιλεῦ, δὲν ἔχω τὴν εὐγλωττίαν του, ἀλλ' ὁ Δημοσθένης δὲν εἶχε βεβαίως περισσοτέραν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν βασιλέα του.»

Ἄλλ' ἰδοὺ καὶ ἀνθύλλιον νυμφικόν, φέρον τὸ χρῶμα τῆς ἀθωότητος, καὶ τῆς ἀγλαίας ἀφελείας τὸν τύπον.

Κόρη ἐξερχομένη τῆς ἐκκλησίας, ἐν ἣ τὴν στιγμήν ἐκείνην εἶχεν εἶπει τὸ κατὰ Γάλλους *μῆγα ναι, le grand oui*, ἢ ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἐγένετο νύμφη, ἔλεγε πρὸς τὸν σύζυγον αὐτῆς, γοργῶ τῷ θήματι βαδίζοντα :

— Πλέον ἀγάλια, παρακαλῶ, μὴ τυχὸν καὶ ἀποβάλω.

Ἐλβετὸς στρατιώτης, παρατηρῶν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης τὸν σύντροφόν του κείμενον ἐκτάδην καὶ ἀνευ κεφαλῆς, ἦν βολὴ ταλεβόλου εἶχεν ἀποκόψει, ἔλεγε φιλοσοφικῶς :

— Ἄ ὁ κακόμοιρος, πόσον θὰ τοῦ φανῆ αὔριον παράξενον νὰ εὐρεθῆ χωρὶς κεφάλιν!

Ἀπλοῦκός ἱεροκῆρυξ, κηρύσσων τὸν λόγον, θέμα ἔχοντα τὸν θάνατον, εἶπε προσημαζόμενος : «Πάντες ὁ ἀποθάνωμεν, ἀδελφοί μου!» εἶτα δὲ στραφεὶς ἐν ταπεινότητι πρὸς τὸν Λουδοβίκον καὶ οἶνεὶ τὴν ἐκφρασίαν κολάζων, προσέθηκε :

— «Ναι, Μεγαλειότατε, σχεδὸν πάντες.

Καὶ ὡς ἐπιστέγασμα τὰ ἐξῆς ὥραϊα καὶ τόσον εἰς τὰς Ἀθήνας ὡς χειρόκτιον ἐφαρμοζόμενα περὶ τῆς σημερινῆς εὐθείας ἐκ τῆς χαριτολόγου γραφίδος τοῦ κ. Ἀσωπίου.

Ἀλλὰ μὴ νομίσητε ὅτι σήμερον ἡ εὐθεία εἶναι εὐθής, ὡς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς γεννήσεώς της, ὅτε τὸ ζῶον ἦτο εὐφύεστερον τῆς γυναικός καὶ ἐπειθε τὴν Ἐῤαν νὰ φάγῃ τὸ μῆλον, ἢ ὅτε ἡ ὄνος τοῦ Βαλαάμ ἰδεικνύετο εὐφυστέρα τοῦ εὐήθους αὐτῆς ἀναβάτου. Ἐν τῇ μακρᾷ τῆς εὐθείας μετὰ τοῦ πνεύματος συμβιώσει ἐξύπνησε καὶ ἡ εὐθεία, ἐπνευματίσθη, ἐγένετο ἡ ἐπίσημος εὐθεία, ἡ πτυχιούχος εὐθεία, ἡ εὐθεία ἢ *patentée*. Διαιτᾶται ἐν ταῖς αὐλαῖς, ἐν τοῖς πανεπιστημίοις, ἐν ταῖς ἀκαδημαῖς, ἐν τοῖς συλλόγοις, ἐν τοῖς ὠδείοις καὶ ἐν ἄλλοις τοιοῦτοις τῶν *Μουσῶν ἐνδιατήμασι* ἢ *τεμένεσι* κατὰ τὴν ἐπίσημον τῆς εὐθείας γλῶσσαν. Λέγω δὲ τῆς εὐθείας, διότι ἂν τὸ πρῶτον ἐλέχθη, σήμερον ὁμοῦ κατέστη εὐθής, ἀνὰ πᾶν ἔτος τυπικῶς ἐπαναλαμβάνομένη. Φορεῖ παράσημα, οὐ μόνον ὅσα τῇ ἀπονέμει ἢ διατρέφουσα αὐτὴν χώρα, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἐξοικονομεῖ, ὑπουργικῆ ἀρωγῆ, ἐκ τῶν ἐξωθεν στελλομένων *en blanc* διπλωμάτων πρὸς βράβειον τῆς ἀγνωστοῦ ἀξίας, διότι καὶ τοῦτο ἐκ τῶν χαρακτήρων τοῦ συνδιαλλακτικοῦ πνεύματος τῆς εὐφύας, — καὶ πᾶσαι τοῦ κόσμου αἰσεβασταὶ κυβερνήσεις ὑποτίθενται εὐφύεις — ἀπονεμούσης παράσημα εἰς τὴν εὐθείαν. Ἐκφωνεῖ λόγους ἐπίσημους, ὑφαίνουσα ἐν αὐτοῖς ἄερα, αἵτινες χειροκροτοῦνται, ἐκτυπῶνται, διανέμονται, ἀλλὰ δὲν ἀναγινώσκονται. Ἐργάζεται (;) ἐν τοῖς γραφείοις, προτίσεται, δικαιοῦματι πατραγαθίων, θέσεως ἢ πλοῦτου, πάσης ἐπιτροπείας, παρευρίσκεται ἐν πάσῃ ἐπίσημῃ τελετῇ καὶ δημύγει, ἀναβαίνει εἰς τὴν ἔξουσίαν, εἶναι τέλος ἡ ψυχὴ τοῦ Κράτους.»

Ἐκτακτὸς συλλογὴ μύρων εἰς τὸ ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ

(Ὁδὸς Διόλου, κάτωθεν τῆς μεγάλης οικίας Melá).

Νεωστὶ ἐκομίσθησαν ἐκ τῶν καλλιτέρων Μυρσέων Ἀγγλίας (**Ἄκρινσων ?**) καὶ Γαλλίας (**Cellé Frères!**) ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς κομμωτικῆς δι' ἄνδρας καὶ Κυρίας.

ΙΔΙΩΣ

Μύρα — Ἀρώματα — Σάπωνες — Κόψεις δι' ὀδόντας — Γάλακτα — Ψῆκτριαι, εἶδη κτενίσματος, κλπ. κλπ.

ΜΕΤΡΙΑΙ ΤΙΜΑΙ, ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΑΙ.

(Ἐδ', 3)